

Oikeusministeriö,
lainvalmisteluosasto
PL 25
00023 Valtioneuvosto

Asia Lausunto asiaan: Törkeä metsästysrikos, Oikeusministeriö: Mietintöjä ja lausuntoja 44/2010.

Lausunnon antaja

Varsinais-Suomen riistanhoitopiiri
Tehdastie 2
21530 Paimio

Lausunto

Metsästysrikkokset ja rikkomukset heikentävät laillisen metsästyksen ja riistanhoidon yhteiskunnallista hyväksyttävyyttä. Vakavien, taloudellista hyötyä tavoittelevien ja järjestelmällisesti organisoitujen tekemuotojen kitkemiseksi kaivataan uusia keinoja. Varsinais-Suomen riistanhoitopiiri pitääkin mietinnössä asetettuja tavoitteita metsästysrikollisuuden vähentämiseksi kannatettavina. Ohessa kuitenkin kaksi huomiota, jotka Varsinais-Suomen riistanhoitopiiri toivoo otettavan lain jatkovalmistelussa huomioon.

1. Varsinais-Suomen riistanhoitopiiri haluaa tuoda esille huolensa metsäkaurissaaliin ilmoitusvelvollisuutta koskien. Nyt esitetyt muutokset metsästyslain 74 §:n ovat tarpeellisia, mutta eivät korjaa metsäkauriin osalta sitä metsästyslaissa nykyisellään olevaa puutetta, että metsäkaurissaaliin ilmoittamatta jättämisestä ei ole säädetty minkäänlaista seuraamusta. Varsinais-Suomen riistanhoitopiirin arvion mukaan metsäkaurissaaliin ilmoittamatta jättäminen on melko yleistä. Ilmoittamatta jättämisen laajuutta ei tunneta, mutta on ilmeistä, että ilmoittamattomuus jo nyt vaikeuttaa metsäkauriskantojen hoidon seurantaa ja suunnittelua. Monilla alueilla Suomessa ainoa yhteismitallinen väline, jolla metsäkauriskannan kehitystä voidaan seurata, on saalistieto. Onkin erittäin tärkeää, että saalistiedot saadaan mahdollisimman luotettavasti kaikkialta, missä metsäkaurista metsästetään.

Saaliin ilmoittamisaktiivisuutta voisi lisätä säätämällä saaliin ilmoittamatta jättämisen rangaistavaksi metsästysrikkomuksena metsästyslain 74 § nojalla. Ilmoitusaktiivisuus paranisi tämän myötä todennäköisesti selvästi. Tällä hetkellä metsästäjät ovat varsin laajasti tietoisia siitä, että metsäaurissaaliin ilmoittamatta jättämisestä ei saa rangaistusta. Tieto rangaistuksen mahdollisuudesta toimisi todennäköisesti riittävänä pontena, jotta ilmoitus viitsittäisi tehdä. Tarvittavan muutoksen voisi tehdä esimerkiksi metsästyslain 74 § 6 kohtaan, joka kuuluisi muutettuna näin:

6) menettelee vastoin 30 § nojalla annetun asetuksen hirvieläimen pyyntilupaa *tai saaliin ilmoitusvelvollisuutta* koskevaa säännöstä tai asetuksen nojalla hirvieläimen pyyntilupaan liitettyä ehtoa,

2. Metsästysrikosten kohdistumisessa eri lajeihin on huomattavia eroja. Rikoslakiin lisättäväksi ehdotetussa kohdassa (48 a luku; 1 a §; kohta 5) on määritelty lajeja (ahma, karhu, ilves, susi, saukko, metsäpeura) joihin kohdistuva tappaminen tai vahingoittaminen johtaisi automaattisesti harkintaan törkeästä metsästysrikoksesta. Kyseisten lajien kannankehitys vaihtelee kuitenkin voimakkaasti sekä lajeittain, että alueittain Suomessa. Osalla lakiehdotuksessa määritellyistä lajeista suotuisan suojelun taso on hyvä ja kanta on merkittävästi voimistunut (esim. ilves). Metsästysrikollisuuden määrän merkitystä suhteessa lajin kannankehitykseen voidaankin näin ollen pitää vähäisenä.

Direktiivi 2008/99/EY toteaa luontodirektiivin liitteessä IV (a) mainittujen lajien tappamisen tai tuhoamisen olevan rangaistavaa lukuun ottamatta tilanteita, joissa menettely kohdistuu tällaisten yksilöiden merkityksettömään määrään ja sen vaikutus lajin säilymiselle on merkityksetön. Varsinais-Suomen riistanhoitopiiri katsookin, että arvosteltaessa rikoksen törkeyttä kokonaisuudessaan, sen kohdistuessa 48 a luku; 1 a §; kohta 5, mainittuihin lajeihin tulisi ottaa huomioon rikoksen kohteena olevan lajin kannanhoidollinen tila rikoksen tapahtuma-alueella.

Päiväys ja allekirjoitus

Paimiossa 29.7.2010

Varsinais-Suomen riistanhoitopiiri

Mikko Toivola
riistapäällikkö

